

KÄLLMATERIAL

JAN NILSSON

HEMSKHETER

I HOGDAL, LOMMELAND

OCH TJERNÖ

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900 I VETTE HÄRAD BOHUSLÄN

9. MISSHANDEL, HOT MED LIFS FARLIGT VAPEN
BEGÅNGET: 1887
GÄRNINGSMAN: CHRISTIAN NILSSON I UNNEBERG

Utdrag ur domboken från Vette Häradsrätt.
Innehåller alla ingående handlingar i aktuellt mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget Arkiv Digital, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på Arkiv Digitals hemsida.

Jan Nilsson

v281432.b5170

Protokoll hållet vid urtima ting med Wette härad på tingsstället i Strömstad dn 19 Augusti 1887

No 4

Uti skrifvelse som den 6 innevarande månad till Domare-Embetet ankommit, har Krlmn i häradet F W Bendroth anmält att han häktat och till Kronohäktet i Uddevalla införpassat Christian Nilsson från Unneberg i Lommelanda socken, för misshandel å hans sonhustru Mathilda Carlsdotter i Unneberg äfvensom för hot med lifsfarligt vapen: och har med anledning häraf ransakning med den häktade blifvit till denna dag utsatt, derom Åklagaren erhållit underrättelse med anmodan att till ransakningen låta inkalla målsegare och vittnen. Då till följd häraf detta ransakningsmål nu företages tillstädeskommer Åklagaren hvarjemte tilltalade Christian Nilsson inställas för Hdrn under bevakning af fånggevaldiger P A Bergendahl, men målsegaren låter sig icke afhöra; och yttra Åklagaren med anledning häraf, att han i vanlig ordning anmodadt vederbörande Kronofjerdingman att till ransakningen kalla Mathilda Carlsdotter, efter hvilken angifvelse åtalet tillkommit, jemte vittnen men Åklagaren har icke erhållit bevis att vare sig målsegare eller vittnen af kallelsen erhållit del; ingifvande Åklagaren härefter till upplysning i saken det af honom vid angifvelsens afgifvande förda protokoll som har följande lydelse:

“Protokoll hållet i Unneberg etc se Litt B

Den tilltalade berättar, på frågor, att då han, som eger att förfoga öfver ett rum uti målsegarens hus, hvilket rum af honom begagnas till snickare verkstad, en söndag för omkring tre veckor sedan infann sig vid målsegarens bostad i afsigt att begifva sig till nämnda verkstad men den tilltalade icke kunde komma in i huset, enär dörren som leder utifrån till köket var stängd av målsegaren, ehuru den tilltalade ropade efter henne, icke afhördes så slog den tilltalade in dörren med handen eller något tillhygge, hvarefter han inträdde i köket. Då målsegaren icke heller nu syntes till och dörren till det af den tilltalade såsom verksatd begagnade rum var stängd slog målsegaren [fel - skall vara “den tilltalade”] ut dörrspegeln jämväl till detta rum. Sedan den tilltalade, efter att i nämnda rum hafva hämtat penningar, som han der hade förvarade, återvänt till köket inträdde han derifrån uti målsegarens rum, der han påträffade målsegaren. Gräl uppstod dervid mellan målsegaren och den tilltalade, som derunder fattade tag uti armen eller halsen på målsegaren, hvilken emellertid i öfrigt icke misshandlades af den tilltalade. Den tilltalade återvände derefter till sitt icke långt ifrån målsegarens bostad belägna hem men återkom medhafvande en bössa som icke var laddad, efter en stunds förlopp till målsegarens hus, ivid hvilket den tilltalade gick några slag hållande bössan i handen men utan att med bössan sigta på någon. Den tilltalade hade icke för afsigt att med bössan skjuta på målsegaren, hvilken den tilltalade genom fönstret såg vara inne i huset, utan möjligen endast att skrämma henne. Den tilltalade var vid tillfället rusig och minnes icke nogare än som nu är anfördt hvad som dervid hände. Om anledningen till våldet säger den tilltalade, att han ansåg sig hafva rätt inkomma uti det af målsegaren bebodda hus, alldenstund han derstädes har sin verkstad och emedan huset, som af honom försålts till hans son, ännu icke till fullo betalats. Målsegaren har ofta visat sig ondskefull emot den tilltalade samt föranledde under hennes mans lefnad flera gånger ovänskap emellan denne och den tilltalade.

Åklagaren yttrar att, för så vidt för honom blifvit anmält, den tilltalade icke eger rätt till något rum uti målsegarens hus och äfven, derest så vore förhållandet, kan den tilltalade

derigenom icke vara befogad att på sätt som af honom medgifvits slå in dörrar uti huset.

Den tilltalade uppfiver på frågor att han är född den 22 September 1828 å Boråsgården i Näsinge socken inom detta härad samt att hans föräldrar, hvilka båda äro döda, hette Nils Christensson och Katarina Olsdotter och voro torpare under Boråsgården. Vid 11 års ålder lemnade han hemmet och har derefter under 18 år på olika ställen innehaft tjenst såsom dräng. Den tilltalade, hvilken jemväl arbetat såsom skomakare, eger 1/32 mt Unneberg och är gift. Hans hustru heter Maria Andersdotter.

Den tilltalade säger sig icke hafva varit för brott straffad men medgifver att han såsom tilltalad för tillgrepp af en tunna hafre varit häktad och undergått ransakning men icke blifvit sakfälld.

Åklagaren inlemnar följande prestbevis angående den tilltalade:

“Hemmansåboen etc se Litt C

Åklagaren anhåller härefter om uppskof för målsegarens och vittnens hörande. Den tilltalade säger sig jemväl vilja påkalla hörande af vittnen i målet nämligen af Anton Olsson under Mellangården och Niklas Jonsson i Hälle, af hvilka den förstnämnde skall kunna intyga, att målsegaren velat lega honom att taga lifvet af den tilltalade och den sistnämnde, att den tilltalade städse uppfört sig väl mot målsegaren, och anhåller den tilltalade att åberopade vittnens inkallande må af Åklagaren ombesörjas. För öfrigt yrkar den tilltalade att blifva försatt på fri fot.

Åklagaren yrkar, att sdn fortfarande må hållas häktad, helst enligt hvad allmänt är känt och som jemväl framgår af den tilltalades beteende vid ifrågakomna tillfälle. Den tilltalade är en högst vildsint och för andras säkerhet farlig person.

Då något vidare icke förekommer får Åklagaren och tingsmenigheten taga afträde, hvarjemte den tilltalade ur tingssalen utföres, medan Hdsrttn beslutar följande, sedan Åklagaren, tingsmenigheten och den tilltalade i tingssalen återkommer, offentligen afsagda

Utslag

Hdrtn, som icke finner skäl bifalla den tilltalads yrkande att blifva försatt på fri fot, uppskuter, med bifall till Åklagaren derom gjorda anhållan, ransakningen till Tisdagen den 30 i denna månad, då Åklagaren och Målsegaren böra tillstädekomma, med bevisning försedda; om hvilket beslut det åligger Åklagaren som då jemväl bör förete prestbevis ang den tilltalade, upprättadt enligt det formulär, som är fastställdt i fråga om häktad, att i god tid underrätta målsegaren, skolande den tilltalade i afbidan på ransakningens fortsättande till Kronohäktet i Uddevalla införpassas.

Den tilltalade underrättas hvad honom åligger att iakttaga, derest han vill anföra besvär emot förestående utslag, för så vidt Hdrtn derigenom ogillat hans yrkande att blifva försatt på fri fot.

v281432.b5190

No 4 Litt B

Protokoll hållet å Unneberg den 2/8 1887

Som enkan Mathilda Carlsdotter härstädes anmält, att hennes svärfader Christian Nilsson åtskilliga gånger öfverfallit henne med hugg och slag inne i hennes hem, der han sprängt dörrarna för att inkomma samt hotat henne med eldvapen så att hon måst taga sin tillflykt till grannarne, för hvilket allt hon ansåg Christian Nilsson böra tilltalas, hade undertecknad inställt sig härstädes för undersöknings hållande dervid enkan

Mathilda Carlsdotter berättar: att för omkring en månad sedan då hon råkat honom nere vid hans gård hon begärt att återfå åtskilliga repändar, som han lånat; att han då utfarit i svordomar och skällsord och kallat henne tjuf under påstående att repen vore hans och att enkan stulit dem; att då hon förnekat detta han i ilska ryckt loss ett par grindspjelor och dervid slagit henne så att spjelorna gått af.

Här instämmer skomakaren Ivan Jonsson

Enkan berättar vidare: att söndagen den 24 sistlidne Juli han kommit upp till henne och börjat svära och skälla på henne under hot att slå henne att han knutit handen flera gånger framför ansigtet på henne så att hon hvarje ögonblick väntade att blifva slagen; att han gripit henne om halsen så att märken satt qvar länge derefter och att han då sprängde dörren till det innför köket belägna rum, hvilket af honom lärer begagna till snickare verkstad; att han härefter aflägsnat sig men återkom om en stund försedd med en dubbelbössa och då han ej kunde komma in, därför att dörren var krokad inifrån, gick han med bössan rundt huset till fönstren, dervid sigtande in åt rummen under hot af att "Nu skall du få din dom", hvilket yttrande flera gånger uttalades; att då han, enär de innevarande försökte dölja sig alldenstund de voro öfvertygade att han skulle verkställa hotet och de icke kunde afgöra huruvida geväret var laddadt eller ej, derefter aflägsnade sig, återkom han straxt derpå, försedd med en klubba eller kubb, med hvilken han då ej kom längre än i köket enär innevarande Johan Engelbrektsson under Östra Hälle grep tag i Christian och förde ut honom, hvarefter han tycktes gått hem. Enkan har måst flytta från huset med sina barn enär hon ej vågat stanna af rädsla för att blifva misshandlad om ej ihjelslagen. Hennes berättelse i denna del vitsordas af vittnena Sofia Jonasdatter och Johan Engelbrektsson. Dörrarna är nu lagade. Vid undersökning i Christian Nilssons hem finnes der en dubbelbössa hvars högra pipa är laddad med ett gröfre hagelskott och cylindern försedd med knallhatt.

Christian Nilsson har begifvit sig från hemmet utan att någon vet hvar han finnes.

Som ofvan

F W Bendroth

v281432.b5200

No 4 Litt C

Hemmansåboen i Unneberg, Lommelanda socken, Christian Nilsson är född år 1828 den 9 September har med svag christendoms kunskap tillträdde till H H Nattvard och medborgerligt förtroende. Han har varit för brott tilltalade men, så vidt jag vet, icke sakfälld. Näsinge den 8 Augusti 1887

T E A Beckman

P.L.

v281432.b5250

Protokoll hållet vid urtima ting med Wette härad på tingsstället i Strömstad den 30 Augusti 1887

No 1

Jemlikt beslut vid urtima ting den 19 innevarande månad företages nu till fortsatt handläggning derifrån till denna dag uppskjutna ransakningsmålet angående Krlmn F W Bendroth efter angifvels af enkan Mathilda Carlsdotters i Unndeberg åtal mot Christian Nilsson från samma hemman för misshandel m.m.: och tillstädekomma härvid, i Åklagarens närvaro målsegaren personligen, hvarjemte den tilltalade införes under bevakning af fänggevaldigern P A Bergendahl.

Målsegaren berättar att den tilltalade hvilkens hem är beläget icke långt från målsegarens bostad, Söndagen den 24 sistl Juli vid 3 tiden på eftermiddagen under det målsegaren uppehöll sig i sitt hem ankom dit. Efter att hafva på vanligt sätt öppnat dörren som utifrån leder till köket och inkommit derstädes fattade han en i köket lig-gande större trädklubba, med hvilken han slog in dörrspegeln till ett intill köket beläget rum, som vid husets försäljning till målsegaren och hennes numera aflidna man blifvit undantaget för den tilltalades dotters Josefinas räkning. Den tilltalades dotter har emel-lertid ännu icke inflyttat i rummet, som på långt när icke är inredt. Från köket inträdde den tilltalade genom en derifrån till målsegarens rum ledanade dörr uti sistnämnda rum, hvarest målsegaren af rädsla för den tilltalade, som uppförde sig våldsamt och ho-tande ända från det den tilltalade infann sig i hennes bostad uppehållit sig. Inkommen i rummet rusade han fram mot målsegaren knytande handen tätt framför hennes ansigte hvarjemte han, hotande att slå henne, utfor i allehanda skällsord mot henne kallande henne tjuf, hora m.m. Han slog derjemte med knuten hand upprepade gånger uti ett i rummet stående bord hvarefter han, då målsegaren bad honom vara stilla fattade henne i halsen med handen så hårdt, att märken deraf uppkommo på halsen. I rummet inne-varande Johan Engelbrektsson under Östra Hälle, befriade på målsegarens böner om hjälp, henne från den tilltalade och utförde denne ur rummet, hvarefter den tilltalade begaf sig från målsegarens bostad. Målsegaren, som af fruktan för den tilltalade med sina barn sprungit ut, återvände nu till köket, hvars till det yttre ledande dörr af henne tillstängdes medelst en å dörren varande krok eller hasp. Den tilltalade återkom efter en stunds förlopp medhafvande en bössa. Han gick då flere gånger fram och tillbaka utanför huset samt framträdde en gång till ett utaf fönstren uti målsegarens boningsrum under yttrande att hon nu skulle få sin dom till följd af hvilket hotfulla uppträdande såväl målsegaren som ofvanbemälde Johan Engelbrektsson och pigan Sofia Jonasdatter som jemväl uppehållit i rummet blefvo så rädda, att de icke vågade se ut utan gömde sig i rummet. Den tilltalade aflägsnade sig efter en stund men återkom omedelbart derpå försedd med en klubba, med hvilken han slog in dörren, som utifrån leder till köket. Johan Engelbrektsson skyndade då fram mot den tilltalade, som af Johan Engelbrekts-son förmåddes att i dennes sällskap lemna huset. Målsegaren, som mellertid befarade att den tilltalade snart skulle återvända, sprang derpå med sina barn till en granngård, hvarest hon vistades ända till dess den tilltalade blef häktad.

Den tilltalade säger sig icke hafva någon förändring att göra uti sin vid sistl ransakning afgifna berättelse, hvarefter Åklagaren påkallar vittnesförhör med ofvanbemälde Johan Engelbrektsson och Sofia Jonasdatter jemte skomakaren Ivar Jensen på Unneberg.

Den tilltalade anför såsom jäf, mot Sofia Jonasdatter att, ehuru hon födt ett barn, hon icke blifvit i laga ordning kyrkotagen, samt mot Ivar Jensen att han, som är Norrman,

? hit till häradet och icke vistats här i landet under längre tid än sedan sistl vår och fördenskull är helt och hållet okänd; och emedan han, enligt hvad den tilltalade hört uppgifvas, undergått tvångsarbete i Norge anser den tilltalade hinder möta för Jonssons hörande såsom vittne i saken till dess han företett sitt prestbevis. Den tilltalade uppgifver att han nämnda uppgift kan styrkas, af hemmansegaren Jens Hansen i Ystehede, hvilken i tingssalen närvarande på fråga upplyser, att för så vidt han har sig bekant, Ivar Jensen icke varit för brott starffad annorledes än att han i Norge hållits till kronoarbete för det han öfvergifvit sina barn, om hvilka socknen med anledning deraf måst draga försorg.

Ivar Jensen erkänner riktigheten af Jens Hanssons berörde uppgifter, hvarefter Åklagaren säger vilja upplysa att Ivar Jensen åtminstone icke sedan sistl Maj månad varit i Norska Polititidningen efterlyst.

Sofia Jonasdatter upplyser att hon vistades i Norge då hennes barn föddes samt att hon derstädes blifvit i vanlig ordning kyrkotagen.

Efter anteckning häraf afkunnar Hdsrtn följande

Beslut

Hdrtn finner derom såsom hinder för Sofia Jonasdotters hörande såsom vittne uppgifna omständigheter icke utgöra laga jäf, i följd hvaraf hon tillåtes att i saken vittna, men som beträffande jäfvet mot Ivar Jensen, denne, som är okänd, icke styrkt sin frejd, förklarar, med stöd af 17 Kap 7§ Rättegångsbalken, Hdrtn honom vara jäfvig att i saken afgifva vittnesmål, innan i laga ordning visats, att han eger god frejd.

Efter meddelad besvärshänvisning och som jäf mot Johan Engelbrektsson icke förekommer få denne och Sofia Jonasdatter, sedan Ivar Jensen tagit afträde, aflägga vittnesed, uppå hvilken de, efter varningar för dess missbruk, höras en i sänder och berätta:

1. Johan Engelbrektsson: att vittnet Söndagen den den 24 sistl Juli, då vittnet befann sig uti målsegarens bostad, hörde ett starkt buller från köket och då vittnet med anledning häraf kom ut i köket fick vittnet se den tilltalade derstädes äfvensom att dörren till det för den tilltalades dotter Josefinas räkning undantagna rum sönderslagits, ehuru dörren en kort stund förut varit hel. Från köket inträdde den tilltalade uti målsegarens rum, hvarefter han i häftiga ordalag utfor mot henne därför att hon skulle hafva sökt inbilla den tilltalades hustru, att denna borde göra den tilltalade omyndig. Då målsegaren nekade härtill blef den tilltalade uppbragdt och slog nu händerna uti ett i rummet stående bord som målsegaren egde, fattade målsegaren i halsen hvilket grepp tycktes förorsaka målsegaren smärta, enär hon hos vittnet anhöll om hjälp mot den tilltalade. Vittnet slängde med anledning häraf undan den tilltalade, hvilken dervid föll omkull och slog hufvudet mot en stol. Sedan den tilltalade rest sig upp fördes han af vittnet, som fördenskull fattade honom i armen, ut ur huset, utan att dervid, så vidt vittnet kunde märka, satte sig till motvärn mot vittnet, hvarefter dörren som från köket leder ut på gården, på begäran af målsegaren som var mycket uppskrämd, "krokades". Efter en stunds förlopp hörde vittnet andra vittnet Sofia Jonasdatter, som emellertid inkommit i rummet yttra, att hon sågo den tilltalade hållande en bössa i handen, närma sig huset, med anledning hvaraf såväl vittnet som öfrige i huset innevarande personer af rädsla att blifva skjutna af den tilltalade skyndade att gömma sig i rummet; och vet vittnet fördenskull icke huruvida den tilltalade sigtade med bössan mot fönstren i rummet eller om han lät undfalla sig något hotande yttrande. Den tilltalade lemnade derefter huset men

återkom snart medförande en klubba, med hvilken han slog in dörrspegeln uti dörren som utifrån leder till köket. Vittnet sprang med anledning här af ut i köket och efter att hafva aftagit kroken på nämnda dörr och öppnat densamma fattade tag i klubban i afsigt att taga densamma ifrån den tilltalade, hvilken dervid yttrade: "då kasta vi klubban på en gång", hvarefter klubban kastades på marken. På fråga huruvida icke den tilltalade, sedan han slagit ut dörrspegeln inträngde i köket eller af vittnet förbjöds att dit inträda säger vittnet att så icke var fallet. Då vittnet derefter i sällskap med den tilltalade ankom till dennes hem funnos der två bössor, af hvilken den ena, som tillhör den tilltalade icke var laddad, hvaremot den andra, som äges af en snickare var laddad men icke försedd med knallhatt. Vidkändt.

2. Sofia Jonasdatter: att då vittnet på eftermiddagen omnämnda Söndag, skulle gå in uti målsegarens hem dörren till köket var "krokad" något som enligt hvad målsegaren, hvilken vid tillfället var mycket uppskrämd, upplyste föranledts deraf, att den tilltalade kort förut varit inne och våldfört sig å målsegaren, samt hotat henne med ytterligare misshandel. Då vittnet inträdde i köket såg vittnet, att dörren till den tilltalades dotter Josefinas rum var sönderslagen. Sedan vittnet en stund uppehållit sig uti målsegarens boningsrum fick vittnet genom fönstret de den tilltalade med en bössa komma gående mot målsegarens hus, med anledning hvaraf såväl vittnet som andra vittnet Johan Engelbrektsson och målsegaren skyndade att gömma sig. Den tilltalade gick en stund utanför huset mellan fönstren, hvarefter han stannade vid ena fönstret i rummet, hvarest vittnet befann under yttrande: "nu skall du få din dom", dervid han säkerligen syftade på målsegaren, enär han för såvidt vittnet vet icke hyst någon fiendeskap till någondera vittnena, men huruvida den tilltalade vid fällandet af berörde yttrande, med bössan sigtade in i rummet, kunde vittnet, som icke vågade se mot fönstret, iakttaga. Den tilltalade, som emellertid aflägsnade sig, återkom efter en stund till målsegarens bostad, dervid han med en klubba, som han medfört, slog ut spegeln uti dörren, som utifrån leder till köket. Målsegaren, som såväl som vittnet härunder var mycket förskräckt anmodade då Johan Engelbrektsson att förhindra den tilltalade att intränga i huset, med anledning hvaraf Johan Engelbrektsson gick ut mot den tilltalade, men huruvida denne hindrades att inkomma, kunde vittnet icke se, enär dörren emellan målsegarens rum och köket hölls stängd. Då vittnet emellertid en gång såg ut, märkte vittnet att den tilltalade slet träflisor ur dörren, deraf vittnet säger att den tilltalade fortfarande var vild och våldsam. Målsegaren förklarade sig icke våga qvarstanna i huset af fruktan för öfverfall af den tilltalade, med anledning hvaraf vittnet, omedlebart efter det den tilltalade i sällskap med Johan Engelbrektsson aflägsnat sig, jemte målsegaren och hennes barn begåfvos sig till en granngård, der de qvarstannade till dess den tilltalade häktades. Vidkändt.

Samtliga åberopade vittnen begära godtgörelse för deras inställelse vid tinget och tillerkännas härför skjutslega för 2 1/2 mils resa till tinget och åter jemte 1 kr 50 hvar för deras vistelse vid tinget.

Åklagaren företer dels följande prestbevis angående den tilltalade:

"Prestbevis för åboen Christian etc se Litt A

dels ock, för att visa, att den tilltalade icke eger rätt till något rum i målsegarens hus, ett den 14 Juli 1881 upprättadt köpeaftal hvarigenom den tilltalade o h h Maria Andersdotter till deras son Carl Efraim o h h Mathilda Carlsdotter försålt ett hus med dertill hörande tomt dervid likväl undantagits norra kammaren, som säljarnas dotter Josefina

skall fritt o orubbat bebo och ega.

Åklagaren och målseparen öfverlemna målet till pröfning, under yrkande af ansvar å den tilltalade enligt lag för misshandel, hemfridbrott, skadegörelse å egendom samt hot med lifsfaligt vapen, hvarjemte Åkl yrkar ansvar å den tilltalade för fylleri å allmänna vägen mellan hans å målseparens hem i Unneberg.

Den tilltalade, hvilken medgifver, det han vid ifrågakomna tillfälle var rusig anhåller om uppskof på det de af honom förut åberopade vittnen må i saken höras samt att Åklagaren, hvilken förmäler sig icke hafva ombesörjt deras inkallande till detta ransakningstillfälle, må instämma dem till vittnen i målet. Den tilltalade uppgifver emellertid på fråga, att omförmälda vittnena icke voro tillstädes vid ifrågakomna tillfället äfvensom att de icke skola höras i frågan om annat än det till hvars bestyrkande de vid sistl ransakning åberopades.

Det upplyses af Åklagaren och målseparen, hvilket jemväl vitsordats i Nämnden att åberopade vitnet Niklas Jonsson är ett rotehjon som till sina själsförmögenheter anses vara klent utvecklade.

Då något vidare icke förekommer få parter och tingsmenigheten taga afträde medana Hdrtn beslutar följande i partenars närvaro offentligen afsagda

Utslag

Då genom vittnet Johan Engelbrektsson i saken afgifna vittnesmål jemte hvad tilltalade Christian Nilsson i saken anført är styrkt, att den tilltalade Söndagen den 24 sistl Juli uti målseparen enkan Mathilda Carlsdotters hem med handen gript henne i halsen, af hvilken misshandel, som måste anses varit uppsåtlig, likväl endast ringare skada följt, ty och som genom i målet hörde vittnen och den tilltalades erkännande jemväl är styrkt, att den tilltalade vid sagda tillfälle uti målseparens bostad sönderslagit dels dörren emellan köket och det åt den tilltalades dotter Josefina förbehållna rum dels ock den dörr, som utifrån leder till nämnda köket alltså och då den tilltalade hvilken genom hvad han i målet låtit komma sig till last, icke såsom påstådt blifvit, kan anses hafva brutit målseparens hemfrid och som, mot sitt bestridande icke blifvit lagligen förvunnen att hafva mot målseparen rest lifsfarligt vapen eller henne med misshandel hotat, vidgått, att han på vägen mellan sitt och målseparens hem varit af starka drycker öfverlastad, pröfvar, med stöd af 14 Kap 13§, 19 Kap 20§, 18 Kap 15§, 11 Kap 14§ och 7 Kap 4§ jemförde med 4 Kap 2§ Strafflagen Hdrtn lagligt döma den tilltalade att hållas i fängelse för ofvanberörda å målseparen föröfvade misshandel i 2 månader och för det han, på sätt ofvan är nämndt, gjort skada å målseparens egendom i 4 månader eller sammanlagdt sex månader samt att för fylleri böta 20 kr; skolande, derest den tilltalade saknar tillgång till böternas fulla gäldande, den tilltalade i ena bot hållas i fängelse i sex månader och 5 dagar.

Det åligger den tilltalade att ersätta i målet hörde vittnen Johan Engelbrektsson och Sofia Jonasdotter för deras inställelse vid Rätten med 9 kronor till dem hvar jemte hvad som åtgår till lösen att ett af vittnena begärt transumt af beslutet härom, hvilka belopp derest desamma icke kunna hos den tilltalade uttagas, skola gäldas af målseparen hvilken sistnämnda förpligtas ersätta vittnet Ivar Jensen för hans inställelse vid Rätten med likaledes 9 kr.